

می خواستند این
آزادی رسانه‌ای را به
عنوان یک دستاورد
برای خودشان به رخ
جامعه ایران بکشند

دستاورد برای خودشان به رخ جامعه ایران بکشند. یا حضور زنان در ورزشگاه. من شاهد بودم که در بازه زمانی کوتاهی که لیگ افغانستان برگزار می‌شد (چون زیرساخت لازم برای برگزاری دائمی نبود) یک خبرنگار خانم ایرانی آمده بود افغانستان با آن سطح فوتبال پایین که وارد ورزشگاه شده باشد، البته فوتبال ملی افغانستان کمی رشد کرده مخصوصاً حالا فوتسال، از قبل مهاجرینی است که در ایران بودند یعنی تیم فوتسال ما، افغانستان اگر رشد کرده در واقع تیم فوتسال مهاجرین در ایران است یعنی در بستر ایران، ورزش افغانستان رشد کرده، ورزش افغانستان اگر مدال المپیک دارد روح الله نیک‌پاز بزرگ شده و رامین است که تکواندو را در ایران یاد گرفته و بعد رفته مدال المپیک آورده برای افغانستان یا آن خانمی که دو صد متر در المپیک شرکت کرد هنوز هم ساکن مشهد است و در مشهد ورزش می‌کند، یعنی یک فضایی ساخته می‌شود که خبرنگار ما برای استادیوم رفتن به افغانستان می‌رود. در بستر فرهنگی غرب برای فوتبال دیدن به استادیوم می‌روند. برایش مهم است که لیورپول برود یا آرسنال. ولی در آن بستر فرهنگی، بعید است فوتبال موضوعیت داشته باشد، انگار بناست نوعی رها شدگی القا شود. تلاش می‌شود در جامعه ایران برجسته شود که آریانا سعید در افتتاحیه مسابقات لیگ فوتبال می‌آید وسط زمین می‌خواند. اینکه آریانا سعید در افتتاحیه لیگ افغانستان می‌آید وسط

